

[O. Mathiasen.]

„foreliggende oplysninger“, især tænker på to ting. For det første det forhold, at der blandt de sagkyndige videnskabsmænd er stærk usikkerhed med hensyn til, hvorvidt beskyttelsesrum af den påtænkte slags overhovedet kan yde nogen virkelig beskyttelse. Denne usikkerhed konstateres overalt, hvor disse problemer behandles. F. eks. siges det i oplysningsudvalgets betænkning fra 1963, at beskyttelsesforanstaltninger mod atom-bomber kan diskuteres ud fra mange synspunkter, og at en effektiv beskyttelse er praktisk talt uigennemførlig.

I pjecen fra statsministeriet fra 1962, „Hvis krigen kommer“, kan man kun nå til at konstatere, at i et beskyttelsesrum har man under alle omstændigheder den største chance for at overleve, men altså kun en chance.

Især tænker jeg dog på de sagkyndige, som i kraft af deres viden tager skarp afstand fra indretning af beskyttelsesrum, såsom nobelpristageren Linus Pauling, der for kort tid siden talte i Tivolis koncertsal. Jeg går ud fra, at den højtærede minister og alle ærede medlemmer fuldt ud vil anerkende Linus Paulings autoritet i denne sag. Han sagde bl. a., at der gives intet forsvar mod kernevåben, som ikke kan slås over ende ved et angreb i endnu større målestok, og at beskyttelsesrum er et bedrag, fordi den beskyttelse, de kan yde mod en lille kerne-bombe, er værdiløs over for en større bombe, og at civilforsvar er værre end unyttigt, for det kan tjene til at forøge faren for krig ved at give folk en falsk følelse af sikkerhed.

Det er med henvisning til denne udtalelse fra den højeste sagkundskab, som Pauling må høre til, at jeg spørger, om ministeren finder, at en omfattende udbygning af beskyttelsesrum er forsvarlig under hensyn til, at disse rum efter foreliggende oplysninger snarere giver falsk tryghed end beskyttelse.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg tog altså ikke helt fejl, når jeg gik ud fra, at det var den amerikanske videnskabsmand og nobelpristager Linus Pauling, der har givet det ærede medlem anledning til at stille dette spørgsmål.

Linus Pauling talte ved et møde den 3.

januar i år her i København; her fremsatte han nogle kritiserende udtalelser om civilforsvaret, og jeg er glad for at få lejlighed til her i tinget at knytte nogle kommentarer til disse udtalelser.

Må jeg først citere, hvad professoren sagde om civilforsvaret. Jeg tager mit citat fra den danske oversættelse af professorens foredrag, som mødets arrangør for nylig udsendte. Jeg beder om formandens tilladelse til et par citater. Linus Pauling sagde:

„Civilforsvar, bygning af beskyttelsesrum mod bomber og mod fall-out er bedrag, fordi den beskyttelse, de kan yde mod en lille kerne-bombe, er værdiløs over for en større bombe. Civilforsvar er selv en form for militarisme, er ensbetydende med og kan ophæves af andre former for militarisme. Civilforsvar er værre end unyttigt — det kan tjene til at forøge faren for krig ved at give folk en falsk følelse af sikkerhed. Den eneste fornuftige politik, verden kan føre, er at afskaffe krig.“

Det var denne udtalelse, det ærede medlem henviste til. Det fremgår efter min opfattelse helt klart af udtalelsen, at det var politiske betragtninger, Linus Pauling kom med, da han talte ved dette møde, og her i landet er han jo i sin gode ret til at give udtryk for, hvad han vil.

Ser vi grundlaget for, at der herhjemme bygges beskyttelsesrum, efter, ved jeg at de danske civilforsvarsmyndigheder bygger på solid videnskabelig grund, på et stort antal rapporter og analyser udarbejdet af verdens førende videnskabsmænd og på resultaterne af talrige praktiske eksperimenter. Det er i øvrigt blevet bekræftet i den senere tid og navnlig i den betænkning, som regeringens atomoplysningsudvalg har afgivet; den hedder „Atomvåbenproblemer“ — det ærede medlem kender den — og blev offentliggjort i september 1963. I denne betænkning, som pressen gav en særdeles rosende omtale, udtaler udvalget bl. a. på side 23, at beskyttelsesmulighederne efter et atomangreb vel er små i området i nærheden af eksplosionscentret, den såkaldte A-zone, men siger så:

„... skønt bunkers eller kældre i gennemsnit giver bedre chance end ophold i det fri eller oppe i bygninger.“